

XXXIII
ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ

Ἑπόθεσις Διονυσίου

Ἔστι δὴ τις αὐτῷ πανηγυρικός λόγος, ἐν ᾧ πείθει
τοὺς Ἑλληνας, ἀγομένης Ὀλυμπίασι τῆς πανηγύρεως,
ἐκβάλλειν Διονύσιον τὸν τύραννον ἐκ τῆς ἀρχῆς καὶ
Σικελίαν ἐλευθερῶσαι, ἄρξασθαί τε τῆς ἔχθρας αὐτίκα
μάλα διαρπάσαντας τὴν τοῦ τυράννου σκηνὴν χρυσοῦ τε 5
καὶ πορφύρα καὶ ἄλλῳ πλούτῳ πολλῷ κεκοσμημένην.
Ἐπεμψε γὰρ δὴ θεωροὺς εἰς τὴν πανήγυριν ὁ Διονύσιος
ἄγοντας θυσίαν τῷ θεῷ, μεγαλοπρεπῆς τε καταγωγῆ
τῶν θεωρῶν ἐγένετο ἐν τῷ τεμένει καὶ πολυτελής, ἵνα
θαυμασθεῖη μᾶλλον ὁ τύραννος ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος. Ταύτην 10
λαβὼν τὴν ὑπόθεσιν τοιαύτην πεποιήται τὴν ἀρχὴν τοῦ
λόγου.

1 Ἄλλων τε πολλῶν καὶ καλῶν ἔργων ἕνεκα, ᾧ ἄνδρες,
ἄξιον Ἡρακλέους μεμνήσθαι, καὶ ὅτι τόνδε τὸν ἀγῶνα
πρῶτος συνήγειρε δι' εὖνοιαν τῆς Ἑλλάδος. Ἐν μὲν γὰρ
τῷ τέως χρόνῳ ἄλλοτρίως αἱ πόλεις πρὸς ἀλλήλας διέκειντο·
2 ἐπειδὴ δὲ ἐκεῖνος τοὺς τυράννους ἔπαυσε καὶ τοὺς
ὑβρίζοντας ἐκώλυσε, ἀγῶνα μὲν σωμάτων ἐποίησε, φιλο-
τιμίαν (δὲ) πλούτου, γνώμης δ' ἐπίδειξιν ἐν τῷ καλλίστῳ
τῆς Ἑλλάδος, ἵνα τούτων ἀπάντων ἕνεκα εἰς τὸ αὐτὸ